

HALGATO,
FILM
ZA DUŠO

str. 2

POKOURA

str. 5

Porabje

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 23. februarja 1995 • Leto V, št. 4

DEVALVACIJA

PO NITI GOR, PO CURKU DOL

Že spet?

Prejšnji teden je madžarska vlada devalvirala svojo narodno valuto, forint. Resda samo za dva odstotka. Govorice in špekulacije so se širile, da bo prišlo do 15-20 odstotnega devalviranja. V tem kontekstu gre za mušji drekec. Vendar če pomislimo, da je prejšnji mesec to isto storila v svoji lastni kompetenci Narodna banka Madžarske in da s tem še sploh ni konca tega škodljivega trenda, potem je stvar nekoliko drugačna.

Vendar bi se lahko vse skupaj izteklo tudi veliko slabše. Tisti, ki se ne informirajo samo iz tega, kar nam vladni predstavniki pripovedujejo, vejo, da je po mehiškem škandalu, po propadu tamkajšnjega finančnega sistema, pretila velika nevarnost tudi Madžarski. Clintonova poteza - kljub velikemu nasprotovanju republikancev v Kongresu - je začasno zaustavila plaz. Po mnenju strokovanjcev bi namreč lahko ta finančno-monetar na lava zajela Južno Ameriko, del Azije in seveda Vzhodno Evropo. Madžarske državljanke je precej šokiralo mnenje, naj bi od držav bivšega socializma prva po Mehiki bila ravno Madžarska. Šok je bil tem večji, saj se tudi sedanja vladna garnitura (prejšnja pa še bolj) rada pohvali, da smo v Vzhodni Evropi med boljšimi. Glede trenutnega stanja, glede vlaganj in drugih možnosti itd. Kot kaže, je stanost nekoliko

manj optimistična.

Seveda tudi skodoželjnejši in krokarji nimajo vedno prav. Verjetno je tako neposredno primerjanje Madžarske z Mehiko vseeno nekoliko pretirano. Pri razčlenjevanju zadolženosti npr. ni dovolj, če delimo dolg s številom prebivalstva in potem dobimo neko številko, ki jo nato primerjamo s številko, dobljeno po istem načelu v Mehiki. Slednja ima namreč veliko kratkoročnega dolga, Madžarska pa veliko več dolgoročnega. Glede števila prebivalstva so tudi devizne rezerve veliko na boljšem kot v severnoameriški državi ipd.

Pa vendarle. Zaskrbljenost je seveda še kako upravičena. Še zlasti, če vlada dela napake ravno v

času, ko je v mednarodnem denarnem svetu prišlo do takega tveganega stanja. (Clinton in Amerika je seveda imela pred očmi tudi svoje lastne interese, saj če ne bi bilo prišlo do pomoči Mehiki, bi propadli tudi sto in stotisoči ameriški podjetniki v Mehiki, tudi velikanski ameriški izvoz v Mehiko bi padel v vodo, da ne govorimo o morebitni invaziji brezposelnih Mehičanov v ZDA.)

Madžarska vlada je naredila veliko škodo, ko se je v čisto zadnji fazi vmešala v privatizacijo hotelske verige Hungars-Hotel, in je biznis v Američani tudi šel po zlu. (Drugo vprašanje je seveda, če je tistih dogovorjenih 57 tisoč milijonov dolarjev za toliko hotelov bilo res

premalo.) V času mehiške krize ravno nismo imeli ne finančnega ministra, ne predsednika narodne banke. Na zelo pomembnih gospodarskih srečanjih (kot napr. v Davosu) so Madžarsko predstavljali po rangu neki tretjerazredni uradniki. Finančni minister László Békési je med drugim odpovedal tudi zaradi tega, ker je želel, da bi naj bil v državi samo en gospodarski center, ne pa več. Premier Horn pa je bil drugačnega mnenja.

Čimprej se bo treba znebiti tudi zmotne mentalitete, češ, da ima država dobrega kralja (Horn) in slabega blagajnika (Békési). Med dvema koalicijskima strankama je še vedno nesoglasje glede privatizacijskega ministra.

Manjša vladajoča stranka (SZDSZ) želi, naj bi to bila strankarsko neodvisna oseba, da bi tudi s tem bilo otežkočeno, da bi se privatizacija vršila na podlagi določenih političnih pobud (seveda vladnih). S tem pa bi se približali mejnemu področju, ko se na dolgo in široko šušlja o nekorektnih in nečistih poslih na področju lastninjenja. Zavlačevanje pa ne pomaga, da bi prihajalo v državo še več potrebnega kapitala. Pred tedni se je ministrski predsednik pritoževal, ali bolje rečeno negodoval, zaradi tega, ker je narodna banka v svoji kompetenci devalvirala forint (v višini letnih 5 odstotkov je v njeni lastni pristojnosti), ne da bi se o tem posvetovala z vlado. Tudi angleški premier nima neposrednega vpliva na Bank of England.

Bil bi res čas, da se naučimo pravila tega hudičevega tržnega gospodarstva. Pa odnosa politike do gospodarstva. Prva bi morala biti neke vrste servisna služba druge. Gospodarstvo bi moral(o) biti gospodar in ne nasprotno. Ta obratna paradigma se je enkrat že izkazala za neživiljenjsko.

Devalvacija.

Že spet? Resda gre samo za nekaj odstotkov navzdol na lestvici popularnosti vladnih politikov. Pa vendarle, priljubljenost je nekaj takega kot zdravje. Po niti gor, po curku dol.

SPREJEM PRI PREDSEDNIKU DRŽAVE

NAJBOLJ ZASKRBLJUJOČ JE GOSPODARSKI POLOŽAJ

Predsednik Republike Slovenije Milan Kučan je ob dnevu slovenske kulture ločeno sprejel predstavnike Slovencev, ki živijo v Italiji, Avstriji, na Madžarskem in na Hrvaškem. Porabsko delegacijo je vodil Jože Hirnök, predsednik Zveze Slovencev, v njej sta bila Martin Ropoš, župan Gornjega Senika in Marijana Sukič, glavna urednica Porabja. Pogovora s porabskimi Slovenci so se udeležili tudi dr. Peter Vencelj, državni sekretar za Slovence po svetu slovenskega zunanjega ministrstva, Andrej Škerlavaj,.... in Geza Bačić, svetovalec vlade za manjšine.

Predsednik Zveze Slovencev je slovensko stran seznanil z novo situacijo, ki je nastala po volitvah. Po uspešnih manjšinskih volitvah se bo oblikovala Slovenska državna samouprava, ki bo po manjšinskem zakonu legalna politična zastopnica slovenske skupnosti na Madžarskem. Občni zbor Zveze Slovencev se je lani odločil, da želi ohraniti tudi zvezo. Predsednik Milan Kučan je poudaril, da se s tem strinja tudi matica, vsekakor pa je potrebno usklajeno sodelovanje med dvema organizacijama.

Poleg položaja na področju informiranja in šolstva je bilo največ govora o gospodarskem položaju. Kot je povedal predsednik Kučan, brez gospodarske podlage ne moremo pričakovati, da bi se stvari izboljšale, kajti z vdorom nemškega kapitala postaja Monošter vse bolj "nemško" mesto. K spremembi razmer bi prispevala ustanovitev slovenskega konzulata v Monoštru.

V zdravici na slavnostnem kosilu je predsednik povedal, da se bo treba še truditi, da bo v Evropi pojem manjšin sprejet kot bogatitev. Na žalost so danes manjšine še velikokrat razlog za napetosti.

Predsednik je poudaril tudi to, da manjšine ne smejo biti izpostavljene strankarskim interesom. Izkoriščanja manjšin v te namene si ne smejo privoščiti niti stranke in matični domovini niti stranke večinskega naroda.

NOVI SLOVENSKI ZUNANJI MINISTER ZORAN THALER V BUDIMPEŠTI

POTRDITEV ODLIČNEGA SODELOVANJA MED SLOVENIJO IN MADŽARSKO

Po tem, ko je novi slovenski zunanji minister Zoran Thaler obiskal Zagreb, je njegova naslednja pot vodila v Budimpešto, kjer je imel izčrpane pogovore z zunanjim ministrom Madžarske Lászlóm Kovácsom. Na pogovoru sta bila tudi slovenski veleposlanik v Budimpešti Ferenc Hajós in madžarski v Ljubljani István Balogh.

Ministra Thaler in Kovács sta po pogovorih na novinarski konferenci izjavila, da so bili njuni pogovori zelo uspešni v vseh pogledih. Za zelo pomembnega sta označila tudi podpis protokola oziroma sporazuma, s katerim je postala Slovenija naslednica vseh meddržavnih sporazumov med Madžarsko in nekdanjo Jugoslavijo.

Thaler in Kovács sta namenila posebno pozornost širšemu evropskemu povezovanju, kamor se že-

lita pridružiti tako Slovenija kakor Madžarska. Po njih besedah ostaja še naprej aktualno tudi regionalno sodelovanje, kot je delovna skupnost Alpe-Jadran, Slovenija pa je zainteresirana za aktivnejše sodelovanje v Višegrajski skupini.

Kar se tiče gospodarskih stikov, sta zunanja ministra ugotovila že znano dejstvo, in sicer, da le-ti zaostajajo za odličnim političnim sodelovanjem. Razmere naj bi se izboljšale tudi po zaslugi lani podpisanega sporazuma o prosti trgovini, v pripravi pa so nekateri novi sporazumi. Zavzela sta se tudi za ureditev razmer na mednarodnem mejnem prehodu Dolga vas-Redics (o čemer je bilo zadnje čase več pogovorov od Ljubljane do Lentija, kjer so najvišji predstavniki slovenske in madžarske ob-

mejne policije in carine podpisali sporazum o skupnem urejanju razmer takoj, ko se podaljša čakalna doba za osebne avtomobile za eno uro, za tovornjake pa za tri ure.)

Kar se tiče narodnosti velja zapisati njuno izjavo, da bo marca v Ljubljani sestanek mešane komisije, ki bo ocenila uresničevanje leta 1992 v Ljubljani podpisanega sporazuma o zaščiti manjšin, porabskih Slovencev in prekmurskih Madžarov.

Ministra sta napovedala tudi nekaj obiskov na najvišji ravni, in sicer bo Slovenijo obiskal madžarski premier Gyula Horn, Budimpešto pa slovenski predsednik Milan Kučan, ki se bo udeležil srečanja predsednikov držav Srednjeevropske pobude.

eR

HALGATO, FILM ZA DÜŠO

Pred dvema letoma so se po Porabji vozili es pa ta edni možakar in snemali film o zelejnon konji. Štirje od njih so te že znali, ka do ške tisto leto, na jesen v Prekmurji snemali film Halgato. Mogouče je ranč Porabje pomagalo, ka so se te začali pogučavati o gosljaj, o prijmaši, o vsen, ka so gosli vidle, ka so si zapomnile, steri lidje so šli skouz njeno zgodovino. Feri Lainšček je že pred ten napijso knjigo Namesto koga roža cveti, režiser Andrej Mlakar pa jo je prešto in pravo, tou je za film.

In te se je začalo delati. Poiskali smo tiste, ka do v filmi gorstoupili in zato, ka smo najšli dosta tistih, ka so doma iz Prekmurja, se v filmi guči v jeziki, ka ga razmejo Porabci tö. Tou je dalo filmi nekšno na-

čišno nouto, takšo mijo, človeško. V ton je pomagala muzika tö, štera je doma iz tej krajov.

fküper vjdi tou, ka je naša rejč prišla na film. S ten smo pokazali, ka s tou rečjouu, stero razmejno mi, med Muro in

Del ekipe na odru

Od filma ne smin pijati, če je fejst dober ali nej, zato, ka san san biu pri njegovon delanji kcu ječili čas. Leko pa poven, ka je načišen od tistih, ka smo jih vidli do zdaj, in zato san vesejli. Ške bole pa se mi vse

Rabo, lejko gorstoupimo na filmi tö. Te tö, če nisterni ne razmejo tej naše rejči, skur vsi pravijo, ka ranč una davle filmi tisto nouto, štera spopejvle v düjši.

MIKI

SEDEM ZADNJIH NADLOG

Salomon bi rad vedel, kdaj bo sodni dan. Sibila vé le toliko, da bo to po sedmih zadnjih nadlogah, ki jih tudi našteje:

Téda poiske Salamon Sibilo, naj ona nyemi povej i na znánye dá, kak dugo de eske szvet sztao, i gda pitáni dén bude. Sibila odgovori: "O, kráo, tou jasz ne znám, tou je eske Boug szvojm Angelom nej na znánye dao. Jasz právim, ti szí eden kráo, más szluge dobre i lagoje. Jeli dao szí ti tomi lagojemi teliko, kak tomi dobromi?"

Salamon odgovori: "Dobromi naj dobro csinimo i lagojega naj kastigamo."

Sibila právi: "Ti szí isztino gucsáo, veliki Krao. Csé do lüdjé dobro csinili, téda nyim Goszpodin Boug nyihová leta povnozsa. Csi oni nyega po lagojem djányi zbná-tüjejo, téda nyim Goszpodin Boug nyihov zsitek prikrácsi i dnéva, stera je on od sztvorjenyá szvetá pripravo je prikrácsi. Ino je nam lüdem nej mogocse znati, da pitani dén bude. Nego priszeszte dugoványa, stera do sze pred pitani dnévom godila, bodo i goditi májo i

stera csüda bozsá vidocsa bodejo.

Jasz tebi naprej povem, najmre, prvo známénye pred pitani dnévom bude, da vszáka sztvorjena sztvár na czeilom szveiti krvávi znoj tocsila bude.

Drügo známénye bude, gda Szunce trikrát eden za drügim Szuncsevnom Záhodi gori slou bude, téde sze lüsztvó roké fküper dzsalo ino sze Goszpodnomi Bougi povárné.

Trétye známénye bude, gda Szuncze, Mejszecz i Zvezde do tak redécsó szvejtíle, kak krv. Téda de lüsztvó roké fküper dzsalo ino sze Goszpodnomi Bougi povárné. Strto známénye bude, da fsze gostya i fsze dre-vje po czeilom szveiti vu ednom leti poszehne, téda de lüsztvó szvojo szlegnyo vöro csakalo.

Péto známénye bude, gda de zemla vu doszta mejsztaj prijala goreti. Téda de lüsztvó szvojo szlegnyo vöro csakalo.

Sészto známénye bude, gda voda i vodé z globoc sine zemlé naprej sztopijo in do goréla. Téda de sze lüsztvó szmrt-yof vojúvalo i dönok ne merjé.

Szédmo známénye bo-

de, da do sze bregovje i doli vö szprávlali. Téda lüsztvó od velike sztrahote od ednoga mészta do drügoga slou bude.

Tej szedem známény zavgüšno pred pitani dnévom pride i eske bole sztrasne bodejo, kak jasz tebe, veliki krao Salamon, z recsjof nazvesz-tim."

Število nadlog in glavni motivi (kri, suša, požari, potresi) se ujemajo s Svetim pismom, kjer sedem angelov izlije pred sodnim dnevom sedmero čas bo-žjega srda na zemljo (Raz 16):

1. "nastalo je hudo in boleče ulje (fekély) na ljudeh"
2. "morje... postalo je kakor kri mrtveca in vsaka živa stvar je umrla v morju"
3. "izlil svojo čašo v reke in studence vodá; in postale so kri"
4. "izlil svojo čašo na sonce; in dano mu je bilo žgati ljudi z ognjem"
5. "grizli so si svoje jezike zaradi bolečin"
6. "posušila se je... voda"
7. "nastali so bliski in bobnenje in gromi in nastal je velik potres... In vsi otoki so izginili in gorá ni bilo najti."

Marija Kozar

ČÜDNA NOUČ

Bijla je rejsan čüdna nouč. Nejsan pa nejsan mogo zaspati. Premetavo san se po posteli es pa ta, si popejvo uspavanke, šteu birke, pojo tablete za spanje ali oči so ostale biudne. Te že od čemerouf, ka nemren zaspati nejsan mogo zaspati. Kouli edne vgojno san se oblejko in nej mi ostalo drügoga, kak ka san šeu malo po varaši.

Sobota vnoči. Mrtef varaš, san si mislo, gda so moji stopaji popejvali po praznon varaši. Ali že po par metraj je za meuf neka začalo cinkati. Na, san si mislo s srcon v lačaj, sobočki diuj je za meuf. Začo san stapati bole na trdi in po rbtí mi je začo lejziti straj. Nejsan znau ali naj začam bežjati ali naj stojin in čakam, ka de se zgodilo. Naidnouk začütin, kak mi pod kolenof neka ojdí. Pomali san pogledno ta doj in ka vidin? Nekšen čüden čaren pes mi je šnofo lačnico. Tisto, ka pa je cinkalo, je bil falajček lanca s steroga se je doj frtgnó. Na, nekšoga navadnoga čüjcka san se zbojo! Stiro san ga fkraj in vsaki sva šla svojo pout.

Ojdo san tak dale s svojimi mislimi v glavi, gda se palik neka čüjo. Neka je sopilo. Pomali san šou dale in sopilo je čüdale bole. Na, san si pravo, li san nej san tou nouč vöni. Tak se je čülo, kak če bi se dva nebesko radiva mela tan za grmon v parki. Škeu san viditi, kak tou vövijdi, zato san fejst potüuma šou dale stopaj za stopajon. Sopilo je čüdale bole, kak če bi že bila rejdnó gor sigretiva. Pomali san pogledno prejk grmoujva, če mo vido kakšo nago rit, pa san zagledno pikejčoga jejža. Fudo je kak cug in tan pod grmoujvon neka obračo. Plüno san ta prouti njemi in šou dale. Tan prouti Lendavski vilici je že bole dijšalo po lidej. Tú pa tan je ške v ouknaj svejto kakšen posvejt váci pa je bilou vse merno in tiu. Ške auto se je nej nieden mijmo pripelo. Naidnouk neka fejst skrčij, neka pouči in skozi edno okno prleti cejla labuška, te pa ške neka tanjerof in puno lagvih rejči. Moški pa ženska sta tak larmala, ka tou nej bilou za poslušjati, ali ge san vseeno poslušjšo, pa se kcuj pomali smijau, ka znan, ka se meni kaj takšoga nemre zgoditi. Vse fküper je trpelo edno petnajset minut in naidnouk je grato mer. Posfejst se je doj vgasno in skouzi potrejto glažojno se je dalo čüiti, ka je zdaj vse v rejdi. Tak se je čülo, kak če bi tan v izi bilou najmenje seden jejžof.

Za tou nouč je bilou zadosta, san si dopovedo in odišo san prouti doumi. Varaš je biu isti kak prlej, prazen pa mrtef. Samo tan za stenami je pomali teklo življenje. Stoupo san doma skouzi dveri in se skur zaletó v svojo ženo. Naidnouk je začala larmati, skakati in se koriti, gó san biu. Nikak mi je nej dala valati, ka san šou samo tak malo na lüft. Najprle je prouti meni prleto tanjer, te pa vse drügo. Skako san na lejvo pa na desno, laboške pa tanjeri pa so leteli skouzi okno.

Kak se je vse fküper končalo, me ne spitavlite. Samo tou van poven, ka se od te dale že neka tednof pri nas ne čüje jejžof.

MIKI

Spremljajte televizijsko oddajo

SLOVENSKI UTRINKI

vsako drugo soboto ob 9.40 na 2. programu madžarske televizije

Naslednja oddaja bo 25. februarja 1995

I. Barber

SLOVENSKOGA ELEKTORA SO VOLILI NA VERICI TÜ

Lani 11. decembra so bile pri nas lokalne volitve. Na volitvaj smo manjšine - po narodnostnom zakoni - leko volili v vsakšoj vesi svojo narodnostno samoupravo. Vsi znamo, da smo težko sprejeli te pasuš zakona. Pa itak, v največ slovenski vasnicaj smo izvolili slovenske samouprave. V Porabji sta iz toga samo Verica-Ritkarovci pa Sakalauvci vöostali. Narodnostni zakon pa na tau eške tú najde rešitev, piše ka ves si leko odebré takšoga reda ednoga elektora, stéri de zas-topo vasnico v Državni slovenski samoupraví (Országos Szlovén Kisebbségi Önkormányzat Közgyűlésé-

ben).

Verica-Ritkarovci so za znani vzrokov volo preminauče štiri lejte nikak vkraj držali od vse tistoga, ka je slovensko. Istina, ka se je tau samo tak vidlo. Pravica je pa bila tau, ka so lüdje znautri furt znali, ka so oni Slovenci. Če bi tau nej tak bilau, te bi gnes nej mogli pisati od toga, ka je tá ves tú postavila slovenskoga elektora.

7. februara se je zbralo dvajset lüdi. Tak mladi kak starejši. Sami so se organizirali. Tak mislim, da je nji düšna vest gnala na té stopaj. Ranč zatok moremo té stopaj, tau željo visíko ceniti. Šanji Merkli je postano elek-

tor té vesi. Za njim pa stojijo iz vesi navekše vsi slovenski lüdje. Z nistarnimi sam si prpovedala pa so mi povedli, ka oni dosta čakajo od zas-topnika. Radi bi bili, če bi v vesi vse več slovenski programov bilau, če bi na leto bar samo dvakrat bila oprejta meja med Vericami-Čöpinici, če bi sto napravo stopajja, da bi leko oprli stalno tau mejo. Zvün toga je eške dosta pa dosta potrejbnó naprajti za slovensko lüstvo.

Oni so povedli: "Ves je štiri lejte dostakaj zamidila." S tejm stopajom - se vü-pajo - tomi konec napravijo.

OD SLOVENIJE..

KLOPČIČ IN REBULA

Na tradicionalni vsakoletni slovesnosti na predvečer 8. februarja, slovenskega kulturnega praznika, so v ljubljanskem Cankarjevem domu podelili Prešernove nagrade in priznanja. Najvišji priznanji za umetniške dosežke, Prešernovi nagradi, sta za svoje življenjsko delo dobila režiser Matjaž Klopčič in literat Alojz Rebula. Nagrade Prešernovega sklada pa so dobili: pisateljica Mate Dolenc in Feri Lainšček, arhitekt Jurij Kobe, igralec Srečo Špič, režiser Sergij Verč in Trio Lorenz.

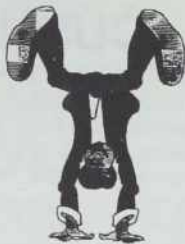
CERTIFIKATI DO KONCA LETA

Slovenski državljani, imetniki certifikatov (od 100.000 do 400.000 tolarjev, odvisno od starosti), bodo te listine lahko pretopili v delnice do 31. decembra letos, in ne le do 30. junija, kot je bilo prvotno predvideno. Vzrok za tako odločitev vlade je še nedokončana privatizacija, saj Agencija za prestrukturiranje in razvoj obdeluje še 826 privatizacijskih programov podjetij.

DRNOVŠEK NA KITAJSKEM

Na povabilo kitajskega premiera Li Penga je predsednik slovenske vlade dr. Janez Drnovšek skupaj s svojimi sodelavci in številnimi slovenskimi gospodarstveniki obiskal LR Kitajsko. Dr. Drnovška je sprejel tudi kitajski predsednik Jiang Zemin. V času obiska pa so pripravili tudi slovensko-kitajsko poslovno konferenco.

Jajjaa?!

Vej pa don nej?!

Divdji kapitalizem. Na Vogrskom je bilau dosta ljudi, šteri so si ranč prazen krispan nej mogli kúpiti na svetke. Firmi Kraft Jacobs Suchard v Budaörsi pa je dosta sladkarij ostalo, zato so v Zsámbéki na smetke odpelali 7 velki autonov salon cukra pa čokoladinov. Gđa jim je nakak vauči zmeto, ka zaka so nej bole siromakom pa socialnim domom dali, so pravli, ka tau prej njuga nika ne briga, ka zdaj živimo v tržnom gospodarstvu (piacgazdaságban). - *Gđa se nagejo, eške hijene cupistijo druge stvarine k tistomi, ka njim več nej trbej. Samo človek se nigdar ne nasiine?!*

Bürok-racija (razija). Gđa so ništarni šli na tau smetišče v Zsámbéki, ka si nabarčjo malo slačine, so

je portirge tánaganjali, ka tam prej nikšoga iskanja nemajo. Predjen od té smetk je pravo, ka tau je njen funtoš, pa takšo fele formoso té lidgč. šteri vküip berčjo salon cukre pa čokoladine tauvange. - *O, ti smet!*

Pidjani (J)e(l)ci(n). O Jelcini že dugo gučijo po cejlom svejti, ka se včasi fejst nakreše. Gđa je irski ministrski predsednik en zadvečarak prišo v Moskvo s fligarom, pa bi ga Jelcin mogo lepau gorprijeti, dje buma ta dobrega ftiča nej bilau. Njegli sparvajači so pravli, ka so prej nej meli srce, ka bi ga gorzbötivali, ka je tak sladko dremo. (Po naše povödano, tak je pijen büu, ka je nej mogo gorstaniti.) Zdaj smo ga pa te vidli na filmi to, ka so ga tak pelali na nikšo konferenco, kak kakšnoga maloga ecka, šteri prvo paut dé vó s štale. - *Super sila (szuperhatalom) - super sliva (slivjoca)!*

Krčma - krč má. En zemliški gospaud v Šalse-i je méro, pa nej mogo po-

miriti, ka gđa mrgč, več nede mogo biti v svoji läblčni krčmi (pub). Zato je zrendelivo, naj ga po smrti tázažgčjo, njegli pra pa dejejo v eno pejsčno vöro, štera naj vsigder tam bau v gostilni. Dovica pravi, ka se una zdaj to baukše počüti, gđa go krčmarski krč primle, pa more pit titi, ka je njen mauž eške itak tam, če rejsan je mrtev. - *Pijmo ga, pijmo, dokeč živimo... Pa potantistoga to!*

Dovice ná device? V Kopenhagi so odprli eno takšo privatno kliniko, v šteri za 840 dolarov iz muslimanski dekeu, štere so več nej device, pá device naredijo. "Rekonstruirajo" jim kaužico (hymen). Že več kak 30 so operáli iz Pakistana, Turčije in Marokona. Kak gvüšno vejte, pri Muslimanih takša kaužica zlat valá. Če go maš. Če pa nej, pa se prvo nauč po gostuvanji tau zvej, te leko buje to tvoj dragi mauž. - *Če bi naši šauštarge tak dobro slüžili, gđa zaplate gor na črevlje dejvajo?! Pa te eške cuj, dojde, če zapla-*

ta samo eno nauč drži (gđa tádrži).

Bombne läknje. V Ččniji so to skor sami Muslimani, depa tam zdaj en cajt nedo meli probleme z gostivanji (za torbine pa nemajo penaz). Pri nijj je stara šega, ka če stoj mrgč v rodbini, te se eno leto niške ne smež ženiti. Takše rodbine pa zdaj tam nega, gđe bi stoj nej maurdjeni büu. Njino glavno mesto Grozni pa so Rusi tak zanicali, ka tam drigo nega, samo läknje. - *Tak ka se z ovimi läknjami nemajo cajta spravlati.*

Satanove pravice. V državi Colorado v Meriki je en biraub dau zapovödati prednjam v eni vauzi, ka enomi hüdomi, šteri je pri njim zaprejt, morejo dati črno reverendo, gong pa kadilo, če neškejo biti gorzглаšeni, ka Šatanistom ne dajo, ka njim odi, ka kršijo njine človekove pravice (megsértik a jogaikat). - *Prkléto?!*

Francek Mukič

NAGRAJENEC PREŠERNOVEGA SKLADA OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

PISATELJ FERI LAINŠČEK

Goričanec, Prekmurec in Slovenec, lahko pa tudi po obratnem vrstnem redu, ali pa "samo" pisatelj Feri Lainšček, rojen čez mejo v Dolencih, je ob slovenskem kulturnem prazniku dobil nagrado Prešernovega sklada za svoje književno delo v zadnjih dveh letih.

Med prvim romanom Peronarji in doslej najbolj odmevnim Namesto koga roža cveti, je izšla vrsta daljših in krajših del, s katerimi se je Feri Lainšček (dobesedno) vpisal v slovensko kulturo, v slovensko literarno ustvarjalnost.

Ferija Lainščka pa poznamo tudi po pisanju za najmlajše, med katerimi so tudi gornjeseniški lutkarji. Skupaj z režiserjem in

igralcem (v novejšem času pa tudi s piscem tekstov) Mikijem Rošem je ustvaril nepozabne like in osebe v lutkovnih igrakah, s katerimi so Gornjeseničani nasopili zelo uspešno in odmevno doma in v Sloveniji.

Ustvarjalno uspešno je tudi Lainščkovo sodelova-

nje z režiserjem Andrejem Mlakarjem. Na osnovi njunega sodelovanja in Lainščkove lutkovne igre so porabski Slovenci dobili leta 1993 dokumentarni film Porabje (Kak nega zelenoga konja, tak nega čednoga Slovenca). Tačas pa v slovenskih kinemato-

grafih vrtijo film Halgato, ki je nastal po romanu Namesto koga roža cveti, režiral pa ga je Andrej Mlakar. Halgato je svojo premiero na Madžarskem doživel minulo soboto v Monoštru, vendar samo za tiste, ki razumejo slovensko ali točneje prekmursko narečje, ker še ni podnaslovljen ali sinhroniziran v madžarski jezik.

Pisatelj Feri Lainšček je zadnja leta tesno povezan s porabskim narodnostnim in kulturnim življenjem. Zato, a ne samo zato, mu čestitamo za visoko priznanje in želimo obilo uspeha tudi v imenu časnika Porabje.

eR

Na pobudo Zveze Slovencev in nekaterih ustvarjalcev iz Prekmurja je v pripravi zbirka za mlajše in starejše porabske bralce. Prav gotovo jo bodo listali tudi v širšem slovenskem prostoru, kajti zgodbe, ki so napisane v prekmurskem dialektu, bodo hkrati objavljene v knjižni slovenščini. Avtorji zbirke so Feri Lainšček, Milan Vincetič in Milivoj Miki Roš. Lainščkova povest, POKOURA je iz omenjene zbirke.

FERI LAINŠČEK

POKOURA

Dugo san živjo na Gornjon trgi, v enoj takšoj staroj varaškoj uci, štete se šče držij indašnja saga. Zna biti, ka se mi je zavolo toga glij tan zgoudilo. Enoga ranoga pa lejgoga nedelskoga zaranjka mi je na kükli par iznoj numeri 33 prvo pout šla v nous tista čüjdna saga. Zašnofo san pa san stano, pa san nej znou odkejc se gemlej pa po kon, geli bar, dišij. Ka me je stavilo, je bilou samo tou, ka san biu gvüšen, ka san nika takšoga že nindri šnofo pa ka mi je bilou tou te rejsan lüjbo pa važno. Samo, naj san zdaj šče tak v nous vlejko, pa naj san mižečki lazo tan par zijdi, pa isko, odkejc vö ide, nej san mogo prpoznati pa vönajti, na koj mi vleče. Tou vganjüvanje pa me je za tejn čisto nouroga napravilo. Gučo san pajdašon, jin probo tou nekaj dopovedati. Nazadnje san je šče prtruco, ka so odili z menof do kükla pa smo tan zdigavali nosouve pa šnofali. Ali palik je bilou zaman.

"Pravo bi, ka vöbije s kanalizacije," je mislo Milan. "Mogouče so pomije, mogouče kakša druga mrlina," je biu skurok gvüšen. "Mogouče sta pa meli doma svinnej pa ti je osto gustoš po postanon?"

Ka pa te, ka smo meli svinnej - tou san nej mogo dol zatajiti. Samo, tou je za menej zagvüšno nej bijla svinjska saga. Čistok san si leko sakši čas na njou mislo in zagvüšno je bijla ovakša.

"Meni pa se vidi, ka dišij po sorovoj nafti. Ali pa po kakšon njenon precejdki," je skumavo Vlado. "Vejsi mi pa gučo, ka ste si včasii svejtli s petrolijon pa te tou mogouče vonja po petroliji?"

Ka pa te, ka smo žgali petroli - samo ka tou je nej bijla tista saga, šteto san v ranon detinstvi sakši večer v sebeb vlejko. Bilou pa je nika - teoko san že mogo prpoznati - neka fejst po tiston časii dišejčoga. Samo - ka?

"Mogouče pa bi leko bijla saga po tropinaj?" je preblisnilo Mateja.

"Po tropinaj?" san se zaskočo. Rejsan bi lako dijšalo po tropinaj - tak se mi je vidlo - samo ka meni, tou san biu gvüšen, nika nej spominjalo na tropine. "Nej!" san pravo. "Mora biti neka drugoga..." san silo, pa san, geli bar, na konci osto san.

Uganka pa me je šče razžejala.

Tüdi, če san včasii za kakši den ali celou kakši nejsec pozabo, san se te pa znouva spomno pa san pa brodo. Bilou mi je skouz bole važno pa nej samo gnouk mi je gipejralo na živce. V takšon časii me je samo šče žena tolažila. Bijla je gvüšna, ka se

takšij tapotisnjeni reči človek navadno nikdar ne spoumni te, da se najbolje mantra, nego ga preblisnejo kumaj te, da se me vse tak vidi, ka je že pozabo na njej. Kakoli, ka san ji nej čista vörvo, se mi je te rejsan tak zgoudilo.

Bilou je za lejta, da je saga na kükli izne numere 33 že davenden minoula. Noso san jo samo šče v spomijni, kak drobničko, nejazmejno, kak, geli bar, vrednost brez haska. Samo, boječomi, kakši san, mi je vse tou gor davalo, ka ne smeje pozabiti. Te pa - ! Čij je štejla za božič napraviti malo ovakši krijspan, kak smo ga meli minouča lejta. Navolila se je djundja, kakšnoga so ob tej prilikaj ponüjali na placi. Samo, edijno, ka san se leko drugoga spomno, pa san ji te tüdi pravo, je biu moj prvi krispan. Okinčo san ga z oreji, štete san spiko na zobotrebce. Pa s süjin sadjon - z djabokami, grüškami pa slivami, šteta je mama sišijla v pejči.

Te pa pazi!

Kumaj te, da je ob božiči tak gor napravljeni krijspan že cveo v njenoi izi, te me je prestrejililo. Süjo sadje, šteto se je zijbalo pa vrtelo na tenkon svilenon konci, je zadijšalo tak, ka san tej gustoš včasi spozno. Saga s kükla izinske numere 33 pa me je potegnila na sousidovo podstrešje, ge je tetica leto za leton odpejrala stare novine, na njij pa je gor sklala posüjšene grüške, djabolka pa slive.

Ja, o toun san biu zdaj gvüšen.

Bijla je tou glij tista čaralija s slamo pokritovoga sousidovoga podstrešja, šteta me je v detinstvi teokokrat napelala, ka san kradno.

Tatica tistoga svojoga süjoga sadja nikdar nej rada dala. Doubo san ga v pardiško, če san ji, mogouče, pomagao pri kravaj. Prnesla mi ga je v lončki gnouk na leto za rojstni den. Meo san jo na sumi, ka mi je namesto Miklouža sipnola tudi v cipele. Samo, ka tou je bilou tudi vse. Ges pa bi tou dobrouto žvečo pa žvečo, bol kak ka koli drugoga. Zatou san si sakšo leto znova isko pout prek drvarnice pa za tramami pod strejo. Tan pa san v strašanskij mukaj, ka ne bi preveč pojo, za sakši falat san sebi gordau pokouro. Za grüško je bio očenaš, za djabolko zdravamarija, za slivo pa kesanje.

Pa šče toga se spomnin: dvajsti očenašov, trinajst zdravamarij pa edentresti kesanj - tou je bijla najvekša pokoura, štete pa te nejsen spuno. Lübi Boug pa je tou že sprevido, zatou me je tisti den tak želoudec bolo.

... DO
MADŽARŠKE

SREČANJE SLOVENCEV V BUDIMPEŠTI

Slovensko društvo v Budimpešti je 18. februarja priredilo srečanje v novih prostorih Veleposlaništva R Slovenije. Ob tej priliki so proslavili slovenski kulturni praznik, predstavili zbornik Košič in njegov čas, ki ga je izdal Košičev sklad ter kaseto Mi, Slovenci.

Ob tej priložnosti je predsedstvo Zveze Slovencev skoraj v polnem številu obiskalo društvo v Budimpešti.

KAJ ŽELIJO PREBIVALCI SLOVENSKE VESI?

14. februarja so se člani slovenske manjšinske samouprave Monošter-Slovenska ves srečali s svojimi volilci v Slovenski vesi Čeprav ni naloga manjšinske samouprave, da bi reševala vse probleme prebivalcev, se bo morala, razen manjšinskih zadev, posvetiti tudi vsakodnevnim skrbem ljudi. Od priložne Slovenske vesi k Monoštru (l. 1983) vas ni imela "gospodarja", kajti mestna občina je precej zanemarila priključena naselja na robu mesta. Prebivalce skrbijo neurejene ceste, razsvetljava. Želeli bi prirediti kulturne prireditve, vabiti tudi slovenske skupine, toda zelo zanemarjen kulturni dom ni primeren za kaj takega. Tudi gasilci so pokazali pripravljenost, da bi navezali stike z gasilci iz Slovenije. Vrtec kot podružnica monoštrskega vrtca se ubada s ponižujočimi delničnimi težavami. Velikokrat je odvisno od staršev, ali bodo imeli malčki barvice, svinčnike, papir...

Predsednik cerkvenega odbora je prosil pomoč za obnovo kapele, predsednik nogometnega društva pa za obnovo sanitarnih prostorov.

FAŠENEK NA DOLENJOM SENIKI

Za inda lejta so na fašenski torek fašenki ojdli po vesi. Gnes je že tau malo ovak. Ka je pa gnako je tau, ka se takšoga reda svejt malo na glavjo postavi. Ženske se naravnajo v moški gvant, moški pa v žensko obleko. Deca se takšoga reda tū veseli, zatok ka so tē den že leko velki, leko se gornaravnajo za velke. Tisti par minutov smo etak vsi zadovoljni. Malo pozabimo vsakdanešnje skrbi pa brige. Etak je šlau prejšnjo nedelo na Dolenjom Seniki tū, če je rejsan eške nej bio fašenski torek. Tuj vam pokažamo nistarne kejpe, dapa tau je samo eden mali tau tistoga, kak so se veselili pa cejloj vesi malo dobre volē spravili. Zatok, ka je cejla ves tam bila.

- Eške se je ranč nej začno karneval, gda je policaj že štrafo, rauras pa pejnaze proso, če je rejsan letos eške edno orau nej vōzameo pa spuco.

- Gospaud Dōbrōgi z gosauv pa "Ludas Matyi" čakata na svoj red. Gaus ma je prej po pauti lejpi "dar" vōpoklačila.

- Vrtec dela. Vzgojiteljice (ōvonōk) so možki, deca pa mladi podje pa dekle. Kak je pa šlau v "vrtci", tau bi vam trbelo čūti.

- Začno se je ples. Župan, notarōškinja pa dve vzgojiteljici začnejo fašenski ples.

Pevski zbor z Gorenjoga Senika se je prpelo s kaulami. Popejvali so slovenski pa vsefale. Samo je nas stedječalo vsenakraje. Nej zaman, ka so se zvali za "Žeblampavel" zbor. Rejsan si leko s posvejtom isko eden pravi glas.

I. Barber

NAŠE PESMI (93)

MOJ ROZMARIN

Moj rozmarin se dojsiši,
pa(j) drugo farbo daubo,
/:moj lūbi pa(j) se veseli,
ka(j) drugo lūbico daubo.:/

Lūbi jo, al' lūbi jo,
vej ne š jo dugo lūbo,
/:vej pride eden kratek čas,
kaj bodeš jo zapūsto.:/

Nej je riba, nej je žaba,
šter' po vodi plava,
/:nej je vsaki lūbi moj dragi,
šteri me zapelava.:/

Igrala je, igrala je,
sakalauvska banda,
/:plesala je, plesala je,
sinička devojka.:/

Igrajo, aj igrajo,
s te žutimi žveglami,
/:plešejo, aj plešejo,
s te viskimi petami.:/

(Gorenji Sinik)
-mkm-

PORABSKA KRONIKA

Podatki za januar 1995

UMRLI:

Gornji Senik: Šulīč Lōrincné pd. Kolarina Ana,
Ropoš Ferencné pd. Grbanjova Veronika
Verica-Ritkarovci: Ištvan Merkli pd. Škednjarski
Slovenska ves: Sekereš Ištvánné

ZAH- VALA

Naša draga mati, KOLARINA ANA so samok poudrugi mejsec betežni ležali, v tom kratkom časi je njij prejk 60 blajženi ljudi poglednilo. Lejpa vala njim.

Obdruigin se zavalim cejloj rodbini doma pa v Martinji, vsejm spoznancom, šteri so nji 25. januara 1995 na slednjo paut sprevodili, i njini grob z rauzami

KA JE TAU?

Kak se zove

na Gorenjon Siniki.....

na Dolenjon Siniki.....

v Ritkarovci.....

na Verici.....

v Števanovci.....

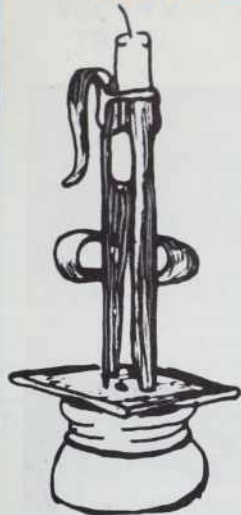
v Andovci.....

v Slovenskoj vesi.....

v Sakalavci.....

Kak so nicali

.....

Rešitev iz številke 2/95

krnica, nečke - iz enega kosa lesa izdobljena okrogla posoda za mesenje kruha ali pomivanje posode

melenca - egy fatörzsből kivájt kerek edény kenyér dagasztáshoz vagy mosogatáshoz

Tak se zove: vsepovsod krnica

Tak so nicali: v krnici so krü mejsli ali posaudo prali.

TEKMOVALI SMO:

KDO IMA BOGATEJŠI BESEDNI ZAKLAD?

Iz črk smo tvorili besede. 3 naloge smo dobili. Pri prvi so bile našete naslednje:

n, a, g, s, o, v, m, e, t

Tu smo nabrali naslednje besede:

gos, mesto, ta, most, ata, mama, tema, to, meso, mah, Meta, sam, avto, sova, voh, vem, voha, so, ga, Sava, me, sva, teta, tat, meh, vse, oves, gotovo, samo, gost, vam, sem

Iz teh črk smo sestavili naslednje besede:

n, o, ž, i, b, r, s, a, t

nož, žaba, torba, on, nato, ni, ta, to, brat, nos, star, ob, baba, bor, brin, biti, banana, nor, bos, rž, risba, rosa, žito, tožba, tat, storiti, brati, tabor, brisati, orati, Raba, žar, riba, rošiti, ata, stran, ti, stara, Toni, sir, in, nit, te, Nora, oboa, narasti, na, nositi, notar, nota, roža, žir, bar, borba

Tretja naloga

l, j, e, n, ž, v, i, k, z

jelen, jež, ne, ni, žile, žene, len, želje, jek, je, liže, Nil, njen, njive, nežen, zelje, zelen, že, žive, klin, niže, ven, življenje, kviz, kje, knez, lev, le, zveži, velik, vile, ženi, lije, nizek, en, iz, knjižni jezik, leži, zvezek

SODELOVAL SEM NA SLOVENSKEM NATEČAJU

V šoli smo slišali, da učenci, ki se učimo slovenščino, lahko sodelujemo na natečaju.

Radovedni smo bili, kaj moramo delati. Zvedeli smo, da moramo prebrati kakšno slovensko knjigo, ki nas zanima. Potem moramo napisati, kakšne vtise, občutke imamo o knjigi. Natečaj je imel naslov: "Rad bi sanjal v dveh jezikih". S sošolcem sva mislila, da to ni

taka strašna naloga, zato sva se prijavila. Jaz sem prebral knjigo "Poteptani češnjevci cvetovi", ki sta jo napisala Francek Mukič in Marija Kozar. Za to povest sem se odločil zato, ker govori o ljudeh, ki so živeli v naši pokrajini v davnih časih.

Po oddaji naloge sva bila nemirna. Čakala sva na rezultate. Prišel je tudi trenutek, ko sva zvedela, kako je s tem.

Bil sem prvi. Dobil sem priznanje za uspešen prispevek na natečaju. Podelila ga je Županijska knjižnica Daniel Berzsenyi v Sombotelu. Priznanje je predala Pallósiné Toldi Márta. Dobil sem tudi knjige in mapo.

Bil sem zelo vesel. 17. december 1994. Nikdar ne bom pozabil tega datuma.

Žolt Bajzek
Gornji Senik

BIL SEM V TOVARNI

Neko soboto sem imel srečo, da sem si lahko ogledal eno najmodernejših tovarn, General Motors Hungary v Monoštru.

Tovarna je imela družinski dan, da bi tudi družine spoznale delovno mesto očeta, matere ali sorodnikov. Moj stric Andraž me je vzel s seboj. Čudovit dopoldan je bil. Zjutraj ob osmih smo šli. Že od daleč se je videlo veliko, novo

poslopje tovarne. Tudi okolje je urejeno.

Radovedno sem stopil v tovarno. Velike, lepe, čiste hale so bile pred menoj. Vseposod moderni stroji, na avtomatiko. Videl sem tudi sestavljene avtomobile. Mislim sem si, da je tu dobro delati, tudi dobro plačajo. Škoda, da je treba iti v šolo v Sárvár, če se kdo hoče zaposliti v tej tovarni. Srednja šola v

Monoštru bi lahko prevzela to nalogo.

Ko smo si vse ogledali, se je začel kulturni program, glasba, tombola, igre. Tudi pogostili so nas. Čas je hitro tekkel, morali smo se posloviti. Tovarna mi je bila zelo všeč. Upam, da bo zagotovila delo čimveč ljudem.

Kristijan Mizer
OŠ Gornji Senik

SPREJEM NA ZVEZI

Slovenska Zveza na Madžarskem vsako leto pripravi srečanje za kulturne skupine.

Pred zimskimi počitnicami je nas, lutkarje, vprašala naša mentorica Klara Fodor, če hočemo iti na to srečanje. Izmed lutkarjev smo se javili samo starejši, Žolt, Renata in jaz. 29. decembra smo se napotili v Monošter. Renata ni mogla priti, zato sva šla samo Žolti in jaz. Ob štirih smo bili na Zvezi, kjer so nas že čakali. Dobili smo eno malo pesmarico. Srečali smo se s pevskim zborom Avgust Pavel, z ženskami monoštrskega in števanovskega pevskega zbora in tudi z ansambлом Lacija Korpiča. Ko smo se vsi zbrali, nas je predsednik Jože Hirnök pozdravil. Pohvalili so celoletno delo, tudi kritike smo slišali. Pogovarjali smo se tudi o načrtih v novem letu. Potem smo šli na večerjo. Zelo lepo smo se imeli. Mnogo smo se pogovarjali. Peli smo porabske pesmi in poslušali kaseto Mi, Slovenci.

Tomaž Kozar
OŠ Gornji Senik

ŽVIŽGA, POJE
MLADI
NIMA ČEVĽJEV,
SKAČE BOS.

DOPOLNI!

NATEČAJ!

Zveza Slovencev in Muzej Avgusta Pavla v Monoštru razpisujeta natečaj za šolarje in odrasle za barvanje pirhov (reménk, pisanc, pisani djajec). Barve in motivi morajo biti tradicionalni (indašnji)! Za vsak pirh navedite: s čim je pobarvan in kakšni so nazivi (po dománje) posameznih motivov. Napišite tudi ime, starost in naslov izdelovalca. Število poslanih jajc je neomejeno, morajo pa biti različno okrašena. Pirhe prinesite do **20. marca 1995 na Zvezo Slovencev v Monošter**. Najlepše bomo odkupili za Muzej Avgusta Pavla in predstavili na razstavi ob veliki noči; razstava bo na ogled od 16. aprila do 1. decembra 1995.

PÁLYÁZAT

A Magyarországi Szlovének Szövetsége és a szentgotthárdi Pável Ágoston Múzeum ifjúsági és felnőtt pályázatot hirdet hímes tojások festésére, hagyományos festékekkel és mintákkal. Minden egyes tojásról jegyezzék fel: mivel festették és mi a neve (a helyi szlovén nyelvjárásban) az egyes motívumoknak. Irják fel a készítő nevét, korát és lakcímét is. A beküldhető tojások száma korlátlan, de mindegyik másként legyen díszítve. A hímes tojásokat **1995. március 20-ig** várjuk a **szentgotthárdi Szlovén Szövetségbe**. A legszebbeket megvásároljuk a Pável Ágoston Múzeum részére és bemutatjuk 1995. húsvétján egy kiállításon, mely április 16-december 1-ig lesz látható.

FARBE

Mladiva, šteriva sta se kumaj edno leto nazaj oženila, si etak prpovejdata. Žena: "Moj dragi mauž, te me boš tu rad emo, gda do moji vlastje že cejlak bejli?"

Mauž pa: "Gviišna si leko, vej sam te pa rad emo te, gda si mejla barnaste, črne, žunte pa eške redeče tu."

TEKMOVANJE (VERSENY)

Na Gorenjom Seniki so se mladi vkup zgučali pa so naredli tekmovanje za motorbicikline. Naš Lujzek je na red postavi, pa gda lepau pri liniji stanejo, strli s pištolo. Na tau, kak so-marge, letijo z motorami, ka se vse praši za njimi. Samo naš Laci ostane pri štarti pa se ranč ne gene. Lujzek leti k njemi pa ma etak pravi: "Na, ka je? Glupi si, ali ka vraga stojš tuj kak eden konj?"

NIKA ZA SMEJ

"Ge mo vas tu nika pito, dragi mešter! Zakoj ste mi pa vi not v gumi strlili?"

LAGVI POJBIČ

Naš mali Laci je strašno lagvi. Mati ma je etognauk etak prajla: "Vejš pojep, če boš tak lagvi, ge ta pa tadám čaralicam."

Mali Laci pa etak: "Mama! Ne guči mi takšo. Vej pa dun neškeš, ka bi se že pet lejt star oženo."

V KMICI TŪ VIDI

Mali Pištak pa mali Lujzek si prpovejdata. Lujzek etak pravi: "Vejš, Pištak, moja sestra, Vilma pa v kmici tu vidi."

Pištak pa etak: "A, samo takšo nauro ne guči. V kmici nišče ne vidi." Lujzek pa tadala trdi svojo pravico pa etak pravi: "Meni gučiš, ka ne vidi? Vejš, ka se je zgodilo etognauk? K Vilmi je prišo njeni stari. Že je večer bio, gnauk samo se je elektriika nika pokvarila. Naša Vilma pa v trdi kmici etak pravi: Ej, ej, Šanji, že

si se pa nej obrijo."

ETAK ČLOVEK VSE RAZMEJ

Naš Hugo je etognauk v Varaš iišo pa je not stauo v patejko. Tam ga pitajo, ka bi rad. On pa pravi, ka čemer (strup) prosi. Doktorca pravi, aj pokaže recept, zatok ka čemer samo tak ne dajo. Naš Hugo pa zdaj etak pravi: "Gospa! Recepta nejmam, dapa moje ženč kejv vam leko pokažem."

I. Barber

PORABJE

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deak Ferenc ut 17,
p. p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:
SOLIDARNOST
Arhitekta Novaka 4,
69000 Murska Sobota
Slovenija

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-715/93 mb z dne 3.11.1993 se časopis PORABJE uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13 točki tarife 3 zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92).